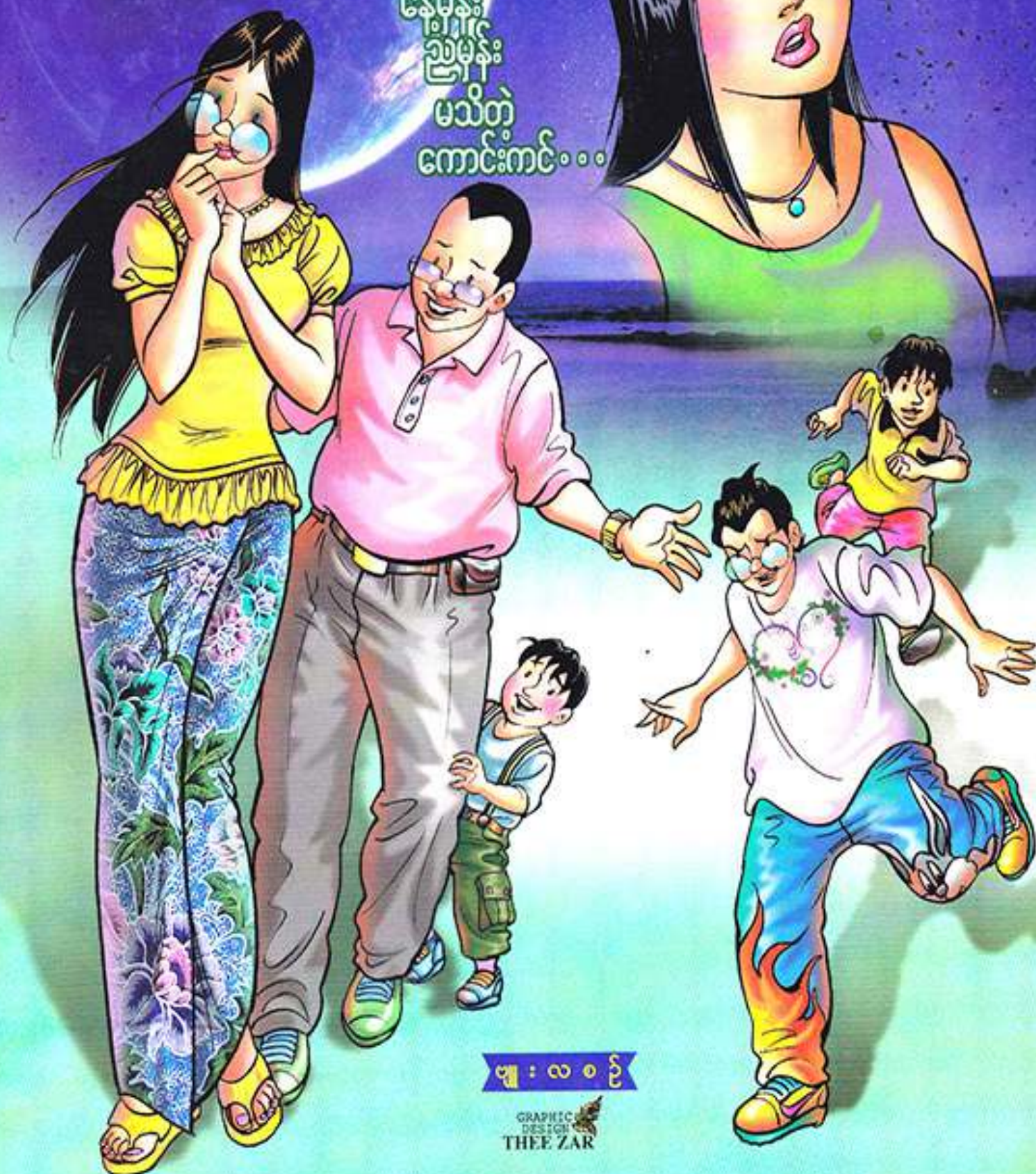

အသစ်ဝက်ဝက်လုံး : ချင်း

ဖား ကျွဲ

ဝိဝင်သော
နေ့မှန်း
ညှိမှန်း
မသိတဲ့
ကောင်းကင်...

ဗူး : ၈၀၆

GRAPHIC
DESIGN
THEE ZAR

တာရာပွဲကြီး

နေ့မှန်းညာမှန်းမသိတဲ့ ကောင်းကင်

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၃၀၀၁၆၄၀၃၀၉

မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၃၀၀၂၆၁၀၅၀၉

ထုတ်ဝေသူ ● ဦးကျော်ဝင်း(ဗျူးလစဉ်)
(၁၀၅၃) အမှတ် (၄၁)၊ ၇-စီ၊
ပျားရည်ကုန်းလမ်း၊
တာမွေမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

အတွင်းပုံနှိပ်သူ ● ဦးကျင်ရင်(ရွှေခြင်သေ့ပုံနှိပ်တိုက်)
၂၂၅၊ ၃၂ လမ်း၊
ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

အဖုံးပုံနှိပ်သူ ● ဦးကျင်ရင်(ရွှေခြင်သေ့ပုံနှိပ်တိုက်)
၂၂၅၊ ၃၂ လမ်း၊
ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

အစိုးပန်းချီ ● သဲစာ
ပုံနှိပ်ခြင်း ● ပထမအကြိမ်၊ ၂၀၀၉ ခုနှစ်၊
ဩဂုတ်လ

အုပ်ရေ ● ၅၀၀ အုပ်

တန်ဖိုး ● ၁၀၀ ကျပ်

ဖြန့်ချိရေး ● ဖိုးလပြည့်စာပေ
အမှတ် (၂၂၃)၊ ၈-၄၊
၃၁ လမ်း(အထက်)၊
ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း - 095163764/ 095162031

ရှယ်တစ်ခွက် ပဲပလာတာ တစ်ပွဲ
အကြာကွေး တစ်ချောင်း
စမူဆာတစ်ပွဲ သုံးဆောင်သည်....

ပွဲကြီး ကတော့ လက်ဖက်
ရည်ခွက်ကို တစ်ငုံမျှတောင်
မသောက်ရသေး ဂဏ္ဍာမငြိမ်
သောမျက်ဝန်းတွေနှင့် ဆိုင်ရှေ့
လမ်းမဆီကိုသာ မျှော်ကြည့်နေ
၏...

လာတော့မှာပါကွ
မစိုးရိမ်ပါ နဲ့... မင်း
လက်ဖက်ရည်တွေ အေးကုန်ပြီ
ပွဲကြီး...

ပွဲကြီးသတိပေးမှ သူ လက်ဖက်ရည်ခွက်ကို မော့သောက်သည်...
ထိုအချိန်မှာပဲ ပရာဇိအနက်ရောင်ကားကြီးကို မြင်လိုက်ရသည်...

အေးစက်စက် လက်ဖက်ရည်ကို ပွဲကြီး အာသာတောင် မခံနိုင်ဘဲ မျိုချပစ်လိုက်၏... ပရာဒို
ကားနက်ကြီး က သူတို့ ထိုင်နေသော မျှော်တော်ယောင် ကဖီး ရွှေ့ရောက်တော့ သိသာစွာပဲ
စက်ရှိန်လျော့ကျသွားသည်...

ပွဲကြီး အသက်ရှူဖို့ မေ့လျော့စွာနှင့် ကားနောက်ခန်းထဲ
ကို မျက်တောင်တစ်ချက် မခတ်စတမ်း လှမ်းကြည့်
သည်... အနက်ရောင်ကား ပြတင်းတံခါးမှန်ကြီးတွေ
ဖွင့်ထားတာ အိုင်ဘာမိုင်းလုံး ရဲ့ ကျေးဇူးကြောင့် ဟု
ပွဲကြီး နားလည်လိုက်၏...

ထို ပြတင်းတံခါးမှာ ရှင်းသန့်သော အလှ
နတ်သမီးလေးတစ်ပါး ရဲ့ မျက်နှာကို
ဘေးစောင်း သူမြင်တွေ့ရသည်...

နဖူး ပြေပြေ နှာတံသွယ်
စင်းစင်း နှင့် နှင်းဆီဖူး
လေးလို ငုံ့အာနေသော
နှုတ်ခမ်းလေး ပခုံးသား
လေးတွေကို ဖြန့်ကျက်
အုပ်မိုးရုံမျှ အညှို့ရိပ်
သန်းသော ဆံနွယ်တွေ..

အားလုံးသည်
ဗွတ်လဝါညိုဇိုး

ဆိုသော သူမရဲ့ အလှတွေပဲ ဖြစ်ပါသည်... တိမ်သားမြူ မှန်ကင်းစင်းသော ကောင်းကင် ကြိုးကို
ကြည့်နေရသလို အေးချမ်းသော ဗွတ်လဝါညိုဇိုး အလှမှာ သူ နစ်မြောပျော်ဝင် ခဲ့သည်...

မှတ်မှတ်ရရ ထိုနေ့က အက်ဒီ စေခိုင်းလိုက်
သောကိစ္စတစ်ခုအတွက်သွားရင်းကံကြမ္မာက
သူမနှင့် ဆုံဆည်းခွင့် ပေးခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်...

ပလက်ဖောင်းနံဘေးမှာ အသေအချာ
ကပ်ပြီးရပ်ထားသည့် သူကားကို
အနောက်ကကားက ဝင်တိုက်ခြင်းဖြစ်၏...

အရှိန်မပြင်းပေမယ့် နောက် မီးလုံးတွေ ကွဲကြ
သံ ကြောင့် သူ စီးကရက်ဘူး ဝင်ဝယ်နေသော
စတိုးဆိုင်လေးထဲမှအပြေးထွက်ကာ အနက်ရောင်
ပရော့ကားနက် ကြီးဆီ လှမ်းခဲ့သည်...

တစ်ဖက်ကားက ဒရိုက်ဘာ
ပုဂ္ဂိုလ်ကလည်း ကားတံခါး
ဖွင့်ဆင်းကာ သူ့ကို တောင်း
ပန်သော မျက်ဝန်းလေး
တွေနှင့် ကြည့်၏...

ဟို... အဲ... ဆော့ရီး
အစ်ကို... ဆော့ရီး...

မျက်နှာချိုသွေးကာ တောင်းပန်သောစကားထက်
အစိတ်စိတ်အမြွှာမြွှာ ကွဲကြွေကုန်သော နောက်မီးလုံး
တွေကို ကြည့်ကာ ဒေါသဖြစ်လာရတာမို့...

ဟေ့လူ ခင်ဗျား...
တောင်းပန် ရုံနဲ့ ကျုပ်
ကားမီးသီးတွေ အကောင်းပကတိ
ဖြစ်သွားမှာ မဟုတ်ဘူး အဲဒီကိစ္စ
ခင်ဗျားဘယ်လိုရှင်းမလဲ...

ဟို...
ဟုတ်ကဲ့...
ကျွန်တော်...

အူတူတူ မလုပ်နဲ့
ကိုယ့်လူ ခင်ဗျားမဖြေရှင်း
ပေးနိုင်ရင် ကျုပ်ကတော့
ယာဉ်ထိန်းရဲကို တိုင်ကြားပဲ...

ဟာ...
မလုပ်... မလုပ်
ပါနဲ့...

၆

ကိုမိုးလုံး...

ဘာမှပြောမနေနဲ့ သူ့ဘာဖြစ်ချင်သလဲ
ဘာလုပ်ချင်တာလဲ မေးလိုက်
ကျွန်မအားလုံးဖြေ ရှင်းပေးမယ်...

လေသံက မာဆတ်ဆတ်ပေမယ့် ချိုသာသော
အသံရှင် ကို သူ့ကြားလိုက်သည်... လျှော့ခနဲ
ပွင့်လာသော အနက်ရောင် မှန်တံခါးမှာ
ပြည့်ဝသောလမင်းလေးတစ်စင်း နေ့ခင်းကြောင်
တောင် သာနေသည်...

ဟုတ်ကဲ့ မမလေး...

ကျွန်တော်ပြေလည်အောင်
ဖြေ ရှင်းလိုက် ပို့မယ်...

ကောင်းပြီ... ကားကို
ကျွန်မ မောင်းသွားမယ်...
ရှင် လိုအပ်ရင် ဖုန်းဆက်...

စကားအဆုံးမှာ ကားနောက်
ခန်းထဲက သူမ တံခါးဖွင့်ဆင်း
သည်... အချိုးအဆစ် ကျန်
သော ပန်းပုရှင်လေးကို သူ
မှင်သက်မြင်တွေ့ လိုက်ရသည်...

သူ့ကို တစ်ချက်လှည့်မ
ကြည့်ဘဲကားကို သူ့ ကား
နှင့် လွတ်အောင် ချိုးကွေ
ပြီး မောင်းထွက်သွားသော
သူမကို သာ သူ မှင်သက်
စွာ ငေးကြည့်နေမိ
တော့၏...

ဒီ... ဒီမှာ ကျွန်တော့်ကား
ကို လွတ်မယ်ထင် ပြီး မတော်တဆ
တိုက် မိတာအတွက် အနူးအညွတ်
တောင်းပန် ပါတယ်...

လူကြီးမင်း
ဖြစ်စေချင်တဲ့ အတိုင်း
စီမံ ဆောင်ရွက်ပေး
ပါမယ်...

နိုး... ဒီလောက်ထိ
တောင်းပန်စရာမလိုပါဘူးဗျာ...
ပြဿနာ မရှိဘူး ဒါဖြစ်တတ်တဲ့
ကိစ္စတွေ အသေးအမွှား
ပါ...

ဟင်... လေသံရော
အမူအယာရော ပြောင်း
သွားတာ ချက်ချင်းကြီး
ပါလားဟ...

ဟိုး... ကျွန်တော်
လူကြီးမင်း ရဲ့ ကားကို...
စိတ်တိုင်းကျ...

ဟာဗျာ...
လုံးဝမလိုအပ်ဘူး...
ဘာမှလျော်စရာမလို
ဘူး...

တစ်ခုပဲ စောစောက
မိန်းကလေး ရဲ့ နာမည်
လေးပဲ ကျွန်တော်
သိပါရစေ...

သူ စကားကြောင့်
ကိုယ့်လုံး နားလည်
သဘောပေါက်စွာ
ပြုံးသည်...

သည်နောက်ပိုင်းမှာတော့ သူမအမည်
လွတ်လပ်ပြီး ဆိုတာရော သူမ
ဖုန်းနံပါတ်ရော သူ သိခွင့်ရခဲ့သည်...

အခု ကျွန်တော်ပြောတာ
တွေ ခင်ဗျားဘာသာ သိတာလို့ပဲ
လျှို့ဝှက်ထားပေးနော် ဖုန်းနံပါတ် က
အစပေါ့ နို့မို့ ကျွန်တော် အလုပ်
ပြုတ်မှာဗျ...

အရှင်ဘာ ကိုယ့်လုံး
တောင်းဆိုချက်ကို သူ
နားလည်စွာ ခေါင်းညှိတ်
ခဲ့သည်... လွတ်လပ်ပြီး
ဆိုသောမိန်းမတစ်ယောက်
နှလုံးသားကို ချဉ်းကပ်ခွင့်
လေးရဖို့ အတွက်သည်ပင်
သိပ်ကို ခက် ခဲလွန်းခဲ့ပါ
သည်...

အသံနှင့်အတူ ပခုံးကို
လှမ်းပုတ်လိုက်သော ပျဉ်းလက်ဝါး
ကြောင့် သူ့ အသိစိတ် တွေ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ
ထဲ ပြန်ရောက်လာခဲ့သည်...

ပျဉ်း စကားကြောင့် သူ
ယုံယုံလေး ပြုံးမိသည် မျက်ဝန်း
ထဲမှာတော့ ဗွတ်လတ်ငြိမ်း
မိန်းမတစ်ယောက် နှလုံး
သားသည် ခမ်းနားထည်ဝါ စွာ
အရိပ်ထင်နေဆဲ...

အေး... ဒါကိုက မင်း
ကံဆိုးတာပဲကွ ဗွတ်လတ်ငြိမ်း
ဆိုတဲ့ မိန်းမက ယောက်ျားတွေရဲ့
အချစ်ကို မယုံဘူး ဗွတ်လတ်ငြိမ်း
ရဲ့ အဖေ ဦးဘကြီးကလည်း
သူ့သမီးအနားကို ယင်ဖို့တောင်
သမ်းတာကို

ပျဉ်း ဆိုသလို သူ
အချစ်ကို ကံဆိုးစွာ
ပိုင်ဆိုင် ခဲ့ရသည်လား
တဒင်္ဂလေးဆုံတွေ့ လိုက်
ချိန်မှာပဲ နှလုံးသားက
ဦးညွတ်ပြုလဲသွားတာက
တော့ သေချာ၏...
ဒါကြောင့်လည်း
ဗွတ်လတ်ညိုခြင်း ကို ကိုမိုးလုံး
ထံမှ သိခွင့်ရသော ဖုန်းဖြင့်
သူ အကြိမ် ကြိမ်
ဆက်သွယ် မိသည်...

ရှင်... ဘယ်သူလဲ
ဘာကိစ္စ ကျန်မကို လိုက်
နှောင့်ယှက်နေတာလဲ...

ကိုယ့်နာမည် ဘာရာမ္မဋ္ဌီး
ဗွတ်လတ် ကို နှောင့်ယှက်တာမဟုတ်
ပါဘူး... ဗွတ်လတ် ကို ချစ်လို့
ဗွတ်လတ် အသံလေးကို ကြားခွင့်
ရ ချင်လို့ပါ...

သေချာ၏...

သည် နောက်ပိုင်းမှာတော့
သူ ဖုန်းဆက်တိုင်း ချီပြာ
ပျူတသော အသံနှင့်
တုံ့ပြန်တတ်သည်။
မိန်းကလေးတစ်ဦး ၏
အသံကိုပဲ... ကြားခွင့်
ရတော့သည်...

လူကြီးမင်း စောဆိုသော... ..

လူကြီးမင်း စောဆိုသော... ..

လူကြီးမင်း... ..

သူ တကယ်ပဲ စိတ်မကောင်းဖြစ်သွား၏... ဗွတ်လတ်ငြိမ်း ၏ အရှင်ဘာ မိုးလုံး ထံမှ
သိလိုက်ရသည်... စကားက...

သူ အဲဒီ ဖုန်းကို
လုံးဝမကိုင်မသုံးတော့ဘူး
ဗျ... ခင်ဗျားဆက်နေလည်း
အာပိုပဲ ဖြစ်မှာ...

ဆေးကုသမှု
ကုသမှုအတွက်...

ဟုတ်တယ် မွေးကြီး
ဖုန်းထဲက ပြန်ဖြေနေရတဲ့
ကောင်မလေး အသံဝင်
သွားတာပဲ အဖတ်
တင်လိမ့်မယ်...

၁၂

လွတ်လပ်ခြင်း ဆိုတဲ့ သူမရဲ့
အသံကလေးကိုတောင် ကြားခွင့်မရှိ
သည့်ဘဝ အချစ်ဆိုတာ ဘာမှန်း
မသိသေးခင်ကပင် သူ့ အဖြစ်
က ဆိုးသည်...

ဒါပေမယ့် မတွေ့မမြင်ရတာကိုမှ ပိုပြီး တွေ့မြင်
ချင်သည်... မကြားခွင့်ရသော အသံလေးကို
တမ်းတရင်း သူ ခံစားရသည်။ အချစ်ဆိုတာ
ပြန်သိမ်းဆည်းလို့ ရနိုင်သော အရာမဟုတ်လေတော့...

ဗွတ်လဝါညိုမီး နှင့် ရင်းနှီး
ကျမ်းဝင်ဖို့ မဆို နှင့်
ဆုံတွေ့ခွင့်လေးတောင်
မလွယ်ကူသော ဘဝမှာ
မိုးလုံး နှင့် ပူပြင်း တို့
ပြောပြမှုကြောင့်
ဗွတ်လဝါညိုမီး တို့
အကြောင်းတွေကို သူ
သိခွင့် ရခဲ့တာ
ဖြစ်သည်...

ဦးဘညိုမီး မှာ သမီး
နှစ်ယောက်ရှိတယ်ကွ အကြီးမ
က ရှင်းသန့်ညိုမီးအငယ်မက
ဗွတ်လဝါညိုမီး တဲ့ နှစ်နှစ် ဝဲ
ကွာကြတာ...

သမီး နှစ်ယောက်
စလုံးကို ဦးဘညိုမီး က အရမ်းချစ်
တယ်... ဗွတ်လဝါညိုမီး ငါးနှစ်သမီး
အရွယ်ကတည်းက သူ့အမေ
တိမ်းပါးသွားတာတဲ့...

အိမ်ကတည်းက
ဦးဘညိုမီး ကနောက်အိမ်ထောင်
မပြုဘဲ သမီးနှစ်ယောက် ကို
အချစ်ပို စောင့်ရှောက်
ခဲ့တာ...

ကိုဘဲပြီမိခင်များမှာက
လူမမယ် သမီးကလေး နှစ်ယောက်
နဲ့ အိမ်ထောင် ပြုသင့်
တယ်ဗျာ...

ဟုတ်တယ်...
ကလေးတွေ အတွက် ပြီးတော့
ခင်များအတွက် နန်းတစ်ယောက်
တော့ ရှိသင့်သေးတယ်...

ဟာ... မဟုတ်ရပါ
ဘူးဗျာ... ကျုပ်တို့က ခင်များကို ငယ်
ငယ်ရွယ်ရွယ် နဲ့ ကလေးတွေ ကိစ္စ
အိမ်မှု ကိစ္စတွေ နဲ့ ချာလည်နေမှာ
မိုးလို့ပါဗျာ...

တော်ပြီဗျာ တစ်ခါသေဖူး ပျဉ်ဖိုး နားလည်သွားပြီဗျာ...
ကျုပ် မိဘတွေ က သား... မင်းတို့ရဲ့ အနာဂတ်အတွက်
စိတ်အေးရအောင်ဆို ပြီး ကျုပ် မိဘတွေ က အိမ်ထောင်ချ
ပေးခဲ့တယ်...

ကျုပ် ဘဝကြီးတစ်ခုလုံး ခုနှစ်နှစ်ကျော်လောက် ထောင်ကျခဲ့
ပြီးပြီ ကံကောင်းထောက်မလို့ လွတ်ကင်းလာတာကို
ခင်များတို့က မမြင် မတွေ့ ချင်ဘူးလား... ..

ဟုတ်တယ် လိုဘိုဦး
နောက်ပြီး ခင်များက ငယ်ရွယ်
သေးတာပဲ အဟံ... ကျုပ်တို့
မိတ်ဆွေကြီး အဖော် မဲ့နေမှာ
စိုးလို့ပါဗျ...

ခင်များ တော်တော်
ညံ့တာပဲ ကျိန်ဇွဲဝင်း ဒီမှာ
သရက်သီးစားဖို့ သရက်ပင်
စိုက်ဖို့ မလို့ပါဘူးဗျ...

အမိမိအမူညံ့
ရင်ကွဲ ချစ်စု မိတ်ကြိုက်
လာခဲ့စမ်း ကျုပ်ပြော
တာ မဟုတ်ဘူးလား...

ဟာဗျာ.. ဂွတ် အိုင်ဒီယာ ပဲ.. ကျုပ်တို့ထက် ခင်များကံကောင်း
သွားတာသေချာတယ်... ကျုပ်တို့မှာသာ ချင်ချင်တူးတူး နဲ့ ရင်ရင်
ကြိတ်မှိတ် စားနေရတဲ့ ဘဝကြီးမျိုး... ဟား... ဟား...
တကယ်ကံဆိုးတာ...

ဦးဘိုဦးမိမိ ဘယ်သူတွေ
ဘာပြောပြော အိမ်ထောင်
ရေးကို သေခန်းပြတ်
ဖြတ်ပစ် ခဲ့သည့်...

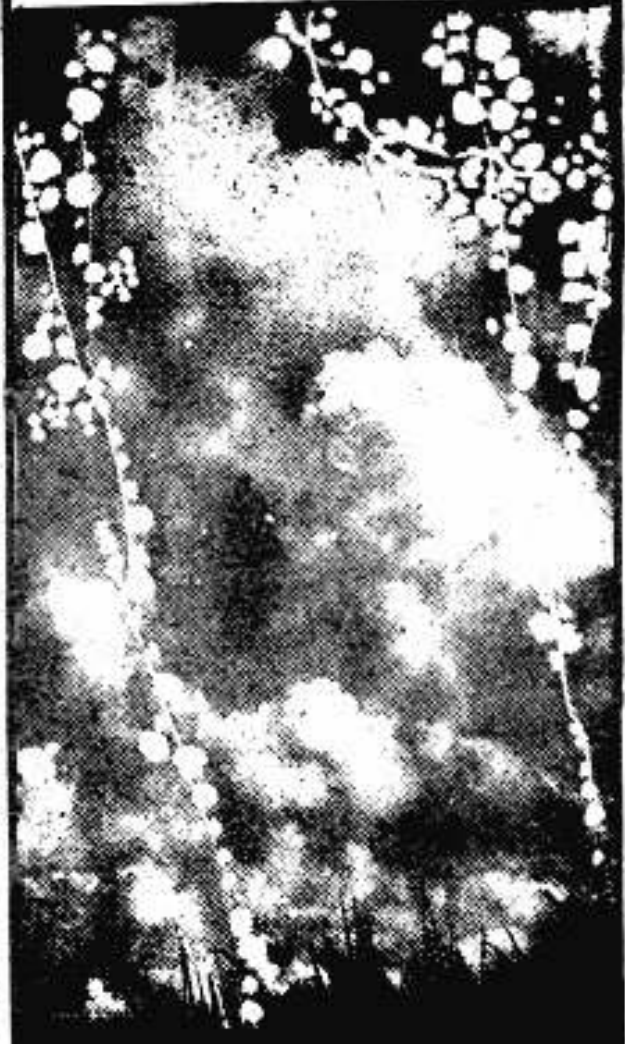

စီးပွားရေး လုပ်ငန်းကိုအာရုံ
စိုက်လုပ်သည်... သမီးနှစ်
ယောက်အတွက် အစစ
အရာရာ လိုလေသေးမရှိ
အောင် စောင့်ရှောက်
ခဲ့သည့် ဦးဘညိုမီး အစ်မ
အပျိုကြီးက သမီးနှစ်
ယောက်ကို ဂရုစိုက်စောင့်
ရှောက်ပေးခဲ့သည်...

သမီးကြီး ချစ်သန့်ညိုမီး ပညာရေးဘွဲ့တစ်ခု ပိုင်ဆိုင်ဖို့ ကြိုး
စားနေတုန်းမှာ အခြေအနေတွေက ပြောင်းလဲသွား
ခဲ့သည်... တက္ကသိုလ် ခုတ်ယူနှစ်ကျောင်းသူ သမီးကြီးက
ချစ်သူရည်းစားထားတတ်နေပြီ...

ဦးဘညိုမီး စုံစမ်းကြည့်တော့ ထို
ချာတိတ် သတင်းတွေက အားရ
ကျေနပ်စရာ တစ်ခုမှ မရှိခဲ့ပါ...

မိဘတွေမရှိ စစ်မှ ဆွေမျိုးတော်သော ဦးလေး
 ဝမ်းကွဲ သုံးဝမ်းကွဲလား လေးဝမ်းကွဲလားမသိ
 ထိုသူက တာဝန်ယူထားသည်... ထို ဦးလေး
 ဆိုသူ ပုဂ္ဂိုလ်ကလည်း မည်မည်ရရ အလုပ်
 အကိုင် ရှိသူမဟုတ် ပွဲစားယောင်ယောင်
 ဘာယောင်ယောင် နှင့် ပုဂ္ဂိုလ်....

ချာတိတ် ဆယ်တန်းအောင်ပေးမယ့် တက္ကသိုလ် ဆက်မတက်နိုင် တက္ကစီ အငှားကားမောင်းပြီး စာ
ပေးစာယူ တက်နေသည်... အဘက်ဘက်က ယှဉ် ဘာတစ်ခုမှ မက်မောစရာ မရှိသော ယောကျ်ား
ကိုမှ သမီးကြီး ကြိုက်နေတော့ ဦးစွာဦးစွာ ပေါက်ကွဲတော့သည်... ..

နောက်ထပ် ဒက်ဒီ
ဘာအသံမှ ထပ်မကြားချင်ဘူး
ဇာဦးဦး ဆိုတဲ့ ကောင်က ထွေး
ထုတ်ပြီးသား ကွမ်းဖတ်ကို
ပြန်ဝါးတဲ့ကောင် မဟုတ်ဘူး
ဆိုတာသမီး သိတယ်နော်
ဒါပဲ...

ဖခင်ဖြစ်သူ စိတ်ကိုသိသောရှင်းသန့်ဦးဦးကလည်း ယတိပြတ် ပြတ်သားခဲ့သည်...

အဖေ့ ရင်ခွင်ထဲမှာ
နေလာတာပဲ အသက်နှစ်ဆယ်
ကျော်နေပြီ ချစ်သူ ရင်ခွင်
သည်သာ ငြိမ်းချမ်းနယ်မြေ တဲ့
တာတာ... ဒက်ဒီ...